

Jen s Te - bou být, Je - ží - ši dra - hý,
Ty mo - cně sí - líš je - jí sna - hy
má du - še tou - ží den co den.
a ti - šíš ka - ždý pláč i sten.
Ze zdro - je spá - sy dá - váš pít,
jak do - bré nám je s Te - bou být!

2. Vždyť často v hříšném zaslepení / bláhově sešel jsem z tvých cest! / A vždy jsem poznal, zde že není / mé štěstí pravé, tvoje čest. / Tys vždy mě spěchal zachránit, / jak dobré nám je s Tebou být!
3. Když vejdu v síňce tvoje svaté / a tvůj mě volá vzácný hlas, / dej, ať se daří símě vsáté / a plný, krásný nese klas, / žní mohu zdárnou dosvědčit, / jak dobré nám je s Tebou být!
4. Jak mnozí jsou k tvé pravdě hluší / a cílům slouží nicotným! / Ó, připrav, Pane, moji duši / a naplňuj mě Duchem svým, / ať jiným mohu dosvědčit, / jak dobré nám je s Tebou být.